

The Doerfels

What I'm Looking For

Patuxent 187 - USA 2009

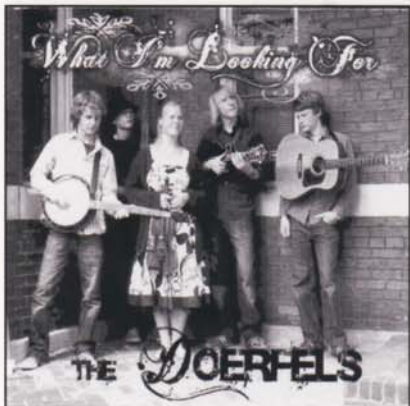
Hyssop Branches - Blues You Never Lose - We'll Meet Again Sweetheart - Bipolar - The Chocolate Song - The Last Time - Dead Time - What I'm Looking For - Walking After Midnight - C.R.V.P. - Worrisome Heart - The Guitar Song - Salty Dog

T.J. Doerfel banjo

Kim Doerfel fiddle, lead vocal **Ben Doerfel** - guitar

Eddy Doerfel mandolin, harm voc **Joe Doerfel** bass

Weer een ontdekking van Tom Mindte? Hij is er nogal enthousiast over: 'De Doerfels van 2007 was een grote band voor hun leeftijd; de Doerfels van 2008 was een grote band'. Twee ouders, tien kinderen en een bus om mee door het land te trekken. Zo begon het. De band heeft een gemiddelde leeftijd van 16 jaar. T.J. is de oudste en de leider, 20 jaar oud. Leuk, maar het gaat erom of ze een beetje knappe muziek kunnen maken. Wel, de lange opening vond ik helemaal niks. Er wordt gezongen en getokkeld, maar het lijkt allemaal weinig met elkaar te maken te hebben. "Blues You Never Lose" is wel beter, een duet van Eddy en Kim, maar nu de instrumenten mogen soloeren, blijken ze ook nog wel wat oefening te kunnen gebruiken. Dan een nummertje van Flatt & Scruggs, te dun en te ritmisch. "Bipolar" is om heel snel te vergeten. "The Chocolate Song" werd geschreven door Kim, samen met Angelica Grim, die ook mee zingt maar bij verre na het niveau van haar eigen CD niet haalt. De instrumentale "Dead Time" van Jim VanCleve is wel aardig geworden. Hier zou je zeggen dat de jongelui wel aanleg hebben. In "Walking After Midnight" zingt moeder Cheryl mee. Dit nummer geeft aardig aan waar de voorkeur van de Doerfels ligt. "Salty Dog" wordt gezongen door de allerjongste telg

van de familie, Tommy Jr. Leuk, maar muzikaal is het niks. Een CD die liefhebbers van moderne bluegrass wellicht zullen appreciëren, mij hebben de Doerfels er geen genoeg mee gedaan. hvdv